

Sommaren år 1618

Jag har under sommar jobbat som feriearbetare på Varbergs fästning. Året var 1618, fästningen var precis klar men problemet var att någon slängde ärtor efter sig och planterade trollknyten. Detta var vi tvungna att lösa...

Vi spelade upp dramatiseringen Stolthet och Trolldom 6 gånger per dag i tre veckor, det gjorde att alla replikerna har fastnat och att man har lärt sig hela visningen utantill. Detta ledde till att vi alla gick runt och sjöng på låten Skön Gudlborg (låten från den dramatiserade visningen).

”-Skön Gudlborg du rider ur landet
med mig ut i lönndom, hur skulle
jag rida ur landet med dig som du
mig haver lovat i min ungdom”

Jag gillade jobbet så mycket att jag fortfarande talar repliker, jag säger en replik som svar när jag pratar med vänner t.ex. Ibland säger jag detta hemma, ”-ja, här var det massa skräp och skröfs. Det får vi lov att plocka upp”.

Om vi spolar tillbaka tiden till innan jobbet, så tyckte jag till en början att det var svårt att lära sig alla sina repliker men efter ett tag så insåg man att replikerna och berättelsen fastnade enkelt i minnet. Detta var skönt för då slapp man oroa sig över att man skulle glömma vad man skulle säga när man väl skulle göra dramatiseringen.

Första visningen kom och det var jätteroligt, man tänkte att nu har jag tre fantastiska veckor framför sig som kommer va jätteroliga. Och det var dom, men var försvann dom veckorna?!? Det sa bara poff och helt plötsligt var jag påväg hem för sista gången.

När jag för sista gången gick ner från berget Varberg, så tänkte jag på allt roligt som har hänt under sommaren. Nya vänner som man aldrig kommer glömma, nya erfarenheter man aldrig kommer tappa och en sommar som man alltid kommer att minnas.

Det känns helt otroligt att jag har jobbat med att spela teater, tänk att jag har fått jobba som en skådis och fått betalt för det. Detta har varit det drömjobb jag alltid har velat ha, och nu har jag haft det...

Av: Lovisa Johnsson